

Hvordan menneskeheten ble til

Først vil jeg hilse alle i anledning det kinesiske nyttåret.

Vanligvis deler man noen hyggelige ord ved feiring av et nytt år. Men jeg ser en nær forestående fare nærme seg menneskeheten og er blitt oppfordret av høyere vesener til å videreformidle flere budskap til alle i denne verden. Alt det jeg skal avsløre, er en høyere og vel bevart hemmelighet - som nå blir delt for å gi alle et sant bilde av forholdene og nok en sjanse til å bli reddet.

Det første jeg skal snakke om, er hvordan menneskeheten ble til. Universet har fra skapelsens begynnelse og til de siste dager gått gjennom et eksepsjonelt langt tidsforløp - bestående av fire stadier: skapelse, opprettholdelse, degenerering og ødeleggelse. Når det endelige stadiet for ødeleggelse er nådd, vil alt øyeblikkelig utslettes i den større, kosmiske kroppen. Dette inkluderer det universet der vi eksisterer, og alt levende vil gå til grunne!

Når en person dør, er det bare den fysiske kroppen som forfaller og brytes ned, mens hans sanne sjel (som er den han virkelig er og som ikke dør når den fysiske kroppen dør) blir gjenfødt og fortsetter videre i et neste liv. Akkurat som universet går gjennom skapelse, opprettholdelse, degenerering og ødeleggelse, så går mennesker gjennom fødsel, aldring, sykdom og død. Dette er lover i universet som til og med høyere vesener er underlagt - bare at tidsspennet er lengre og prosessen er proporsjonal i forhold til hvor høye vesenene er. Liv og død er ikke pinefulle for dem, og de forblir bevisste gjennom disse prosessene; for dem er det bare som å skifte antrekk. Sagt på en annen måte - liv dør normalt egentlig ikke. Men når universet og kosmos går i oppløsning i det siste stadiet av prosessen med skapelse, opprettholdelse, degenerering og ødeleggelse, da vil ikke livene lenger bli født på ny og det vil heller ikke lenger eksistere liv eller materie når alt blir

til støv og kun tomhet gjenstår. For tiden gjennomgår den menneskelige verden den siste delen av ødeleggelsesfasen i prosessen av skapelse - opprettholdelse - degenerering - ødeleggelse. Alt har endret seg til det verre i disse sluttidene, slik skjebnen har bestemt, og ødeleggelsen er dermed nært forestående. Det er av denne grunn at verden er full av vanskeligheter. Gode tanker er sjeldne, folks sinn har blitt forvrengt, utskielte og narkotikabruk florerer og folk henfaller til ateisme. Dette er uunngåelig i det siste stadiet av kosmos og vitner om den tiden vi nå lever i!

Skaperen verdsetter alle de himmelske vesenene som eksisterer, såvel som alle liv som er gode og vennlige - likeledes alle de strålende skapningene i kosmos. Ved begynnelsen av degenereringsstadiet ledet Han mange himmelske skapninger til det ytterste planet av den kosmiske kroppen (generelt omtalt som "Det som er utenfor det guddommelige riket"), et sted der det ikke finnes himmelske vesener - og skapte så Jorden. Men Jorden hadde ikke forutsetninger for å eksistere uavhengig; den hadde behov for en tilsvarende kosmisk struktur med hvilken den kunne forme et kretsløpssystem for liv og materie. Av denne grunn laget Skaperen en større utvidelse utenfor jorden, som høyere skapninger refererer til som «Den trefoldige verden». Før den endelige tiden for redning skulle komme, var det ikke tillatt for noen vesener, uansett hvor høye de var, å gå inn i eller ut av dette området uten tillatelse fra Skaperen. Utvidelsen av De tre rikene omfatter tre hovedriker: Riket for begjær (yu), som består av livene på denne jorden, inkludert menneskeheten - Riket for preferanser (se), som er over det - og over det igjen et tredje rike, kjent som Riket bortenfor preferanser (wu se). Hvert påfølgende rike er høyere og mer strålende enn det som er lavere, selv om ingen riker kan sammenlignes med Det himmelske riket eller med de mange enda høyere rikene. «Himmelen» som mennesker normalt refererer til, er faktisk enten innen Riket for preferanser eller innen Riket bortenfor preferanser; innenfor Den trefoldige verden. Hvert av de tre rikene består av ti nivåer som til sammen utgjør

trettitre nivåer, dersom man inkluderer de tre rikene i seg selv. Menneskene lever i Riket for begjær på det laveste av alle plan og i de verste omgivelsene. Livet er smertefullt og kort her, men enda verre er det faktum at et fåtall av det folk betrakter som sannheter, faktisk er gyldige. Det mennesker anser å være sant, blir betraktet som det motsatte i det større universet (dog unntatt de høyere sannhetene som mennesker har lært av hellige vesener). For eksempel anser ikke himmelske skapninger det som rett at den som har vunnet et slag, skal herske, at territorium tas med militær makt eller at de mektige ses på som helter - fordi alt dette inkluderer å drepe, samt å ta noe fra andre med makt. Dette er ikke universets måte å gjøre det på og heller ikke høyere veseners måte. I menneskeverden er dette likevel uunngåelig og akseptert; det er slik ting håndteres her - stikk i strid med universets lover. Så - om en person ønsker å vende tilbake til himmelen, må han derfor følge sanne, høyere lover og arbeide med seg selv. Noen mennesker er fornøyde med å gjøre litt bedre enn andre. Slike mennesker sammenligner seg selv bare med andre mennesker i menneskeverdenen, men faktisk lever alle her i det som ansees som universets søppelhaug. De tre rikene ble etablert i den ytterste omkretsen av den kosmiske kroppen, og alt her består av de laveste, groveste og mest skitne partiklene; molekyler, atomer og lignende. For høyere vesener er dette stedet universets søppelkasse. De betrakter derfor dette planet med molekyler som støv eller "leire" og anser det som det laveste av alle steder. Dette er opprinnelsen til at noen religioner tror at de guddommelige skapte mennesket av leire. Mennesket ble virkelig formet av materie på det molekylære planet.

Da guddommelige vesener skapte mennesket, gjorde de det på oppdrag fra Skaperen, og Han instruerte dem om å skape mennesker i deres eget, unike bilde. Derfor finnes det hvite, svarte, asiater og andre raser. Mens deres ytre varierer, ble sjelene deres gitt av Skaperen - og derfor har de felles verdier. Hensikten Skaperen hadde med å la guddommelige vesener skape

mennesket, var å bruke mennesket i de siste tider da Han ville tilby frelse til alle liv i det større universet, inkludert til hellige vesener.

Men hvorfor ville Skaperen at guddommelige vesener skulle skape mennesker på et slikt lavt og mindreverdige sted? Det var fordi dette er det laveste nivået i universet og det mest krevende av alle steder. Bare gjennom åndelig praksis med utfordringer og smerte kan en person høyne seg og eliminere karma. Når en person som befinner seg i smertefulle omgivelser, fremdeles klarer å tenke gode tanker, være takknemlig og være en god person, vokser han eller hun på det. Redning er en prosess der man stiger fra lav til høy, og derfor må man starte fra bunnen. Livet er en prøvelse for alle som lever her. Det oppstår spenninger mellom folk når de prøver å få det bedre i livet, miljøet er i en forferdelig tilstand og faktum er at livet krever mye tankearbeid og anstrengelser for å overleve - for bare å nevne noe. Alt dette gir folk mulighet til å utvikle seg og redusere karma. Det er sikkert at det å gå gjennom vanskeligheter, kan hjelpe folk å sone for sine synder og sin karma. Enhver som klarer å bevare godheten midt i en smertefull situasjon og medmenneskelige problemer, vil bygge opp sin dygd - og slik høyne sin sjel.

I disse moderne tider var det Skaperens hensikt hovedsakelig å bruke menneskekroppen for å redde de mange livene i universet. Slik ble sjelene til flertallet av menneskekroppene her erstattet av høyere vesener som inkarnerte i dem. Med en menneskekropp kunne de redusere sin karma og sine synder ved å tåle motgang. Og på dette stedet - blottet for sannhet - kunne de likevel høyne sin sjel ved å holde seg til høyere sannheter som Gud hadde lært dem, samt til godhet og barmhjertighet. Sluttiden er nå over oss, og Den himmelske porten som leder ut av Den trefoldige verden, er åpnet. Skaperen har valgt å befri de som har gjort slik jeg har beskrevet.

Alt i universet er blitt urent i løpet av stadiene for skapelse, opprettholdelse og degenerering - og er dårligere enn da skapelsen startet. Dette er grunnen til at det går mot ødeleggelse. Med andre ord - alt i det større universet har gått dårlig og livene fra skapelsen er ikke lenger så gode som de var helt i begynnelsen - de er ikke lenger like rene og de har alle akkumulert karma og synd. Dette er grunnen til at det går mot ødeleggelse. Denne slags synd er i religiøs sammenheng referert til som arvesynden. For at universet skulle kunne bli reddet, dirigerte Skaperen et mangfold av høyere vesener og himmelske herskere til å stige ned til jorden og innta menneskelig form i disse omgivelsene - der de ville lide, høyne seg, sone for sine synder og transformere seg for igjen å stige opp til himmelen. (Skaperen har gjenskapt universet og samtidig reddet menneskeheten.) Det nye universet er helt rent og simpelthen strålende. Dersom en person i slike vanskelige omgivelser fremdeles kan beholde sine tanker rene og ærbare - og klarer å motstå angrepene fra moderne verdier og synspunkter, samt holde seg til det tradisjonelle - og hvis han fremdeles tror på det guddommelige til tross for angrep fra ateistiske og evolusjonære leirer, da kan denne personen fullføre sin hensikt, bli reddet og returnere til himmelen. All galskap som nå utspiller seg i verden, var planlagt av himmelske vesener for den siste fasen. Målet var å teste livene her - om de var verdige til å bli reddet og gi dem en sjanse til i prosessen - til å bearbeide sine synder og sin karma mens de går gjennom vanskeligheter. Alt dette ble gjort for at folk skulle kunne bli reddet og vende tilbake til himmelen.

Med alt dette menes at hensikten med menneskers liv på denne jorden ikke er å oppnå noe i denne verden. Alle de store anstrengelsene og forsøkene folk gjør i livet og deres drivkraft for å få det de ønsker seg - som også kan involvere skruppelløse handlinger - fører bare til umoral. Grunnen til at folk kom til denne verden og ble mennesker, var å sone for sine synder og sin karma samt å oppnå åndelig vekst. Folk kom til denne verden for å bli reddet. De kom i menneskelig form for å vente på Skaperen og Hans

redning; for å kunne vende tilbake til sitt himmelske rike. Mens de ventet, bygget de gjennom mange tidligere liv opp dygd - og dette var hensikten med gjenfødelse. Den problemfylte måten som denne verden fungerer på, er til for å gjøre noe stort av disse livene. Selvfølgelig er det noen mennesker som, når de søker himmelsk hjelp i prøvelsenes tid, ikke har vært fornøyde med resultatet og begynt å forakte Gud og har til og med vendt seg mot Ham. Noen har til og med vendt seg til den demoniske, mørke siden og begått enda flere synder og skapt enda mer karma. De dette gjelder, bør raskt vende om og bønnfalle Gud om tilgivelse, dersom de fremdeles skal ha en sjanse til å komme i sikkerhet. Alt som skjer i ens liv - enten det virker berettiget eller ei - er i realiteten den karmiske konsekvensen av det man gjorde i sine tidligere liv, på godt og på ondt. Mengden velsignelser og dygd som man har bygget opp i sine tidligere liv, bestemmer hvilken skjebne som er i vente i dette livet - kanskje også i det neste. Hvis man lever et velsignet og dydig liv nå, vil det kanskje føre til at man i neste livstid får en høy posisjon eller en høy inntekt - eller at man får ulike former for rikdom og formue. Dette gjelder også hvorvidt man får en lykkelig familie - hvordan barna utvikler seg og så videre. Dette er den grunnleggende årsaken til hvorfor noen er rike og andre fattige, hvorfor noen har høye posisjoner, mens andre er fattige og hjemløse. Det er ikke i det hele tatt som det ondskapfulle tullet som den onde kommunismen sprer, om likhet mellom rik og fattig. Universet er rettferdig. De som gjør gode gjerninger, blir velsignet, mens de som gjør dårlige gjerninger, vil møte gjengjeldelse - om ikke i dette livet, så i det neste - fordi dette er en urokkelig lov i universet! Himmelen, Jorden, de guddommelige vesener og Skaperen er medfølende overfor alle liv. Himmel og Jord, akkurat som mennesket, ble skapt av Skaperen, og det er aldri slik at Han favoriserer noen liv og er urettferdig mot andre. Grunnen til at noen mennesker lever lykkelige liv og andre ikke, beror på belønning og gjengjeldelse for tidligere gjerninger.

Når du ser folk vinne eller tape i livet, synes dette å skje av naturlige årsaker i denne verden, men det er til syvende og sist karmiske konsekvenser av disse menneskenes tidligere gjerninger. Enten folk eier noe eller ikke, vinner eller taper i livet, vil det utspille seg i samsvar med hvordan denne verden fungerer. Så uansett om du er rik eller fattig i livet, må du sørge for at det du gjør, er av det gode - må du motstå dårlige gjerninger, forbli god og barmhjertig, være åndelig og hengiven og med glede hjelpe andre. Ved å gjøre dette, vil du få velsignelse og dygd - og høste belønning i neste liv. Tidligere snakket den eldre generasjonen i Kina ofte om slikt som å la være å klage over sin lodd i livet da tidene var harde og om å fortjene et bedre liv neste gang ved å samle dygd gjennom gode gjerninger. Poenget var at det er nytteløst å be til Gud om hjelp hvis du ikke har gjort gode gjerninger i ditt tidligere liv og fortjener velsignelser. Universet har sine lover, og til og med høyere vesener må adlyde dem. Selv de vil bli straffet hvis de gjør noe de ikke burde. Dette er ikke så enkelt som folk forestiller seg. Kan folk forvente at høyere vesener skal gi dem hva enn de ber om? Forutsetningen er at man må ha ervervet velsignelse og dygd i løpet av tidligere liv for å få dette. Slik er det; det som kommer til deg, kommer på grunn av den velsignelse og dygd som du har! Dette er i henhold til universets lover. Men - på et grunnleggende nivå er ikke det endelige målet å få det du ønsker gjennom å samle velsignelser og dygd. Den virkelige hensikten med å opparbeide dette, er å bane vei for deg tilbake til himmelen. Dette er det mest avgjørende; ikke den kortvarige og flyktige gleden som velsignelse og dygd kan gi deg i dette livet!

20. januar 2023

Lærer Li Hongzhi